

F. t. l. om boligydelse til pensionister.

maksimum for boligudgiften - først være faldet væk ved en husstandsindkomst på 137.000 kr.).

Det foreslås derfor, at egenbetalingen udgør 15 pct. af husstandsindkomsten til og med 50.000 kr. og 25 pct. af husstandsindkomsten derover.

Den foreslåede grænse for den højere egenbetaling medfører, sammenholdt med maksimum for boligudgiften på 20.700 kr., at boligydelsen falder væk, hvis husstandsindkomsten overstiger 102.000 kr.

Ved at vælge denne indkomstgrænse opnås, at personer med indtægter ud over pensionen af en vis betydning kommer til at bidrage med en højere egenbetaling. Samtidig ligger indkomstgrænsen dog så højt, at den højere egenbetaling ikke sætter ind, når pensionister kun har mindre indtægter ved siden af pensionen. Det kan imidlertid ikke undgås, at der sker en samtidig aftrapning af flere ydelser, og at der inden for visse indtægtsintervaller kan ske en stigning i aftrapningsprocenterne ved stigende indkomst (samspilsproblemet). De største samspilsproblemer vil dog fortsat ligge i selve pensionslovgivningen, i de tilfælde, hvor der sker samtidig aftrapning af grundbeløb og ægte-skabstillæg eller hustrutillæg. I disse tilfælde sker der aftrapning med 90 pct. af indtægten ved siden af pensionen. Stigningen i egenbetalingen i bolig-ydelsesordningen vil i disse tilfælde få forholdsvis lille betydning. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne om samspilsproblemerne i forslaget til ændring af folkepensionsloven.

Den anden undtagelse fra princippet om, at egenbetalingen udgør 15 pct. af husstandsindkomsten, er den foreslåede regel om, at egenbetalingen forhøjes, hvis boligen er for stor i forhold til antallet af beboere.

Efter boligsikringsloven gælder, at der kan ydes boligsikring til 1 værelse mere end antallet af beboere. Hvis lejligheden overstiger denne norm, foretages der en forholdsmæssig reduktion i lejen svarende til det overskydende antal værelser. Det vil sige, at f. eks. et ægtepar kan få fuld boligsikring til en tre-værelses lejlighed, medens der sker en reduktion i den leje, der lægges til grund for beregningen af boligsikringen, hvis lejligheden er på 4 eller flere værelser. Er lejligheden på 4 værelser reduceres lejen med $\frac{1}{4}$, er lejligheden på 5 værelser reduceres lejen med $\frac{2}{5}$ osv.

Bl. a. ud fra ønsket om at begrænse det boligforbrug, hvortil der kan ydes støtte gennem boligydelsen, foreslås det også i denne ordning, at der sker en reduktion i ydelsen, når antallet af værelser overstiger en bestemt norm.

203 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev. lovforslag).

Den anvendte norm for, hvornår der skal ske reduktion af ydelsen foreslås at være den samme som i boligsikringen, dvs. at der sker reduktion, når værelsesantallet overstiger antallet af beboere med mere end 1.

Der foreslås derimod en væsentlig ændret regel for, hvordan reduktionen skal finde sted. Den foreslåede regel går ud på, at egenbetalingen sættes op fra 15 til 20 pct., hvis antallet af værelser overstiger antallet af beboere med 2, og fra 15 til 25 pct., hvis antallet af værelser overstiger antallet af beboere med 3 eller flere. Er husstandsindkomsten over 50.000 kr. foreslås de tilsvarende procenter at være henholdsvis 25, 30 og 35, dvs. at egenbetalingen også her forhøjes med 10 pct. af indkomsten.

Opstillet skematisk ser de foreslåede regler således ud:

Husstandsindkomst	50.000 kr. og derunder	Over 50.000 kr.
Egenbetalingen		
1 værelse mere end antallet af beboere	15 pct.	25 pct.
2 værelser mere end antallet af beboere	20 pct.	30 pct.
3 eller flere værelser mere end antallet af beboere	25 pct.	35 pct.

(De anførte procenter for egenbetaling ved husstandsindkomster over indkomstgrænsen på 50.000 kr. gælder kun for den del af indkomsten, der overstiger indkomstgrænsen).

Den væsentligste forskel mellem reglen i boligsikringen og den foreslåede regel er, at boligsikringslovens regel medfører en reduktion af den husleje, der lægges til grund, medens den foreslåede regel udelukkende vedrører egenbetalingen, uafhængigt af boligudgiftens størrelse. Der opnås her ved en højere grad af ligestilling mellem pensionisterne end boligsikringslovens regel ville have medført, fordi pensionister med ens indkomster og ens boligstørrelse vil få samme egenbetaling.

Den foreslåede regel vil efter forslaget skulle gælde både for lejere og for ejere.

Reglen i boligsikringsloven om reduktion for for mange værelser har givet problemer og har været følt mindre rimelig i tilfælde, hvor den er blevet anvendt på en efterlevende ægtefælle. Reglen medfører nemlig, at boligsikringen reduceres ved ægtefællens død, fordi der vil kunne blive 1 værelse »for meget« i lejligheden.

På denne baggrund foreslås det, at der ikke sker forhøjelse af egenbetalingen for pensionister, hvis ægtefælle dør eller kommer på plejehjem o. lign.